

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

navrhovatelů: **a) Mgr. F. B.**
bytem x

b) M. K.
bytem x

c) J. K.
bytem x

proti

odpůrcům: **1. Městský úřad Říčany**
sídlem Masarykovo náměstí 53, Říčany

2. volební strana Sdružení nezávislých kandidátů Klokočná
zastoupená zmocněnkyní x

3. volební strana Nezávislí pro lepší Klokočnou
zastoupená zmocněncem x

4. J. S.
bytem x

o návrhu na neplatnost volby kandidáta a neplatnost voleb do Zastupitelstva obce Klokočná konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018,

takto:

- I. Návrh na neplatnost voleb se zamítá.**
- II. Volba kandidáta volební strany č. 1 Sdružení nezávislých kandidátů Klokočná J. S.,**
 uvedeného na hlasovacím lístku této volební strany pod pořadovým číslem 5,
 zastupitelem obce Klokočná (okres Praha-východ) ve volbách konaných ve dnech
 5. a 6. 10. 2018 **je neplatná.**

III. **Řádně zvolenou** zastupitelkou obce Klokočná (okres Praha-východ) ve volbách konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018 je kandidátka volební strany č. 2 Nezávislí pro lepší Klokočnou **Ing. M. P.**, uvedená na hlasovacím lístku této volební strany pod pořadovým číslem 7.

IV. **Náhradníky** kandidátů volební strany č. 2 Nezávislí pro lepší Klokočnou zvolených zastupiteli obce Klokočná (okres Praha-východ) ve volbách konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018 **jsou** kandidáti v tomto pořadí:

pořadí	jméno, příjmení	pořadí na hlasovacím lístku
1.	T. D.	8.
2.	M. K.	9.

V. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- Návrhem podle § 90 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podaným dne 19. 10. 2018 se navrhovatelé domáhají určení neplatnosti voleb, hlasování a volby kandidáta J. S. ve volbách do Zastupitelstva obce Klokočná konaných ve dnech 5. a 6. 10. 2018.
- Navrhovatelé v návrhu uvedli, že druhý odpůrce prostřednictvím své zmocněnkyně L. B. (dále jen „zmocněnkyně druhého odpůrce“) řádně a včas odstoupil z voleb do Zastupitelstva obce Klokočná. V rámci pozdější komunikace s obcí a navrhovatelem a) však první odpůrce (dále též jen „registrační úřad“) sdělil, že odstoupení není oficiální a druhý odpůrce bude ve volbách kandidovat. Druhý odpůrce však již po podání odstoupení všem voličům v obci Klokočná písemně oznámil, že z voleb odstoupil a „nepůjde volit“. Volby tak proběhly za většinové nepřítomnosti jeho příznivců, což hrubě zkreslilo volební výsledky. Navrhovatelé jsou proto přesvědčeni, že hlasování a volby nemohou být platné. Dále navrhovatelé uvedli, že došlo k porušení volebního zákona, neboť zvolený kandidát druhého odpůrce J. S. (dále též jen „čtvrtý odpůrce“) neměl ke dni voleb přihlášen trvalý pobyt v obci Klokočná. Registrační úřad neoznámil volební komisi v Klokočné, že tento kandidát nemůže být volen. J. S. však byl volen a volby vyhrál. Došlo tím k hrubému porušení volebního zákona.
- První odpůrce ve vyjádření k návrhu uvedl, že odvolání kandidátů volební strany druhého odpůrce podané jeho zmocněnkyní bylo neplatné, neboť tato volební strana je sdružením nezávislých kandidátů, jehož kandidáty podle § 24 odst. 2 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o volbách do zastupitelstev obcí“) zmocněnec odvolávat nemůže. Proto k němu první odpůrce nepřihlédl, což zmocněnkyni ještě v den podání odvolání (3. 10. 2018) telefonicky sdělil a poučil ji, že do 14:00 hodin se mohou kandidáti druhého odpůrce vzdát kandidatury. Zákon neumožňuje prodloužení této lhůty. Dále první odpůrce uvedl, že při registraci kandidátní listiny druhého odpůrce provedl kontrolu všech kandidátů. V prohlášení čtvrtého odpůrce bylo uvedeno, že překážka volitelnosti pomine ke dni voleb. To se však nestalo, neboť do tohoto dne se k trvalému pobytu do obce Klokočná nepřihlásil.

V případě zvolení však registrační úřad již vzniklou situaci neřeší a pouze vydá osvědčení o zvolení. O zániku mandátu takového kandidáta má rozhodnout zastupitelstvo podle § 55 odst. 3 písm. b) zákona o volbách do zastupitelstev obcí.

4. Třetí odpůrce ve vyjádření k návrhu uvedl, že druhý odpůrce není politickou stranou, hnutím ani jejich koalicí, jeho kandidáty tedy podle § 24 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev obcí nemůže odvolávat zmocněnec. Zmocněnkyně druhého odpůrce a navrhovatel a) byli o neúčinnosti odvolání kandidátů informováni. Registrační úřad nezveřejnil prohlášení o vzdání se kandidatury nebo odvolání kandidátů, informaci o „odstoupení z voleb“ šířili jen někteří kandidáti druhého odpůrce. Nedošlo tak k porušení zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Nebyly ani hrubě ovlivněny výsledky voleb, neboť volební účast v obci Klokočná byla nadprůměrná oproti zbytku Středočeského kraje i okresu Praha-východ a k volbám přišlo více voličů, než v roce 2014. Dále třetí odpůrce uvedl, že čtvrtý odpůrce nebyl ke dni voleb přihlášen k trvalému pobytu v obci Klokočná, neměl tedy podle § 5 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí pasivní volební právo. Tato skutečnost nemohla způsobit neplatnost voleb či hlasování, ale měla za následek neplatnost volby čtvrtého odpůrce.
5. Druhý a čtvrtý odpůrce se k návrhu nevyjádřili.
6. Soud ověřil, že návrh byl podán včas, neboť byl soudu doručen před uplynutím desetidenní lhůty od vyhlášení celkových výsledků voleb ve Sbírce zákonů Státní volební komisí dne 9. 10. 2018 (sdělení č. 225/2018 Sb.), a že byl podán osobami k tomu oprávněnými, neboť všichni navrhovatelé jsou zapsáni ve stálém seznamu voličů (§ 60 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí), což soud ověřil z výpisu ze stálého seznamu voličů vedeného Obecním úřadem Klokočná ke dni konání voleb. Soud se tedy zabýval meritorním posouzením věci. O návrhu soud rozhodl bez jednání (§ 90 odst. 3 věta druhá s. ř. s.), neboť neprováděl dokazování a ve věci vycházel toliko z registračního spisu prvního odpůrce, z evidencí správních orgánů a volební dokumentace (srov. body 30 až 34 usnesení pléna Ústavního soudu ze dne 19. 1. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 26/14; citovaná rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <http://nalus.usoud.cz/>).
7. Tvzení navrhovatelů obsažená v návrhu se týkají dvou typů vad, k nimž mělo dle návrhu v průběhu voleb dojít. Tvzení týkající se údajného zkreslení volebních výsledků v souvislosti s neúčinným odstoupením druhého odpůrce z voleb je třeba považovat za tvrzení, s nímž by v případě důvodnosti návrhu byla spojena neplatnost voleb, neboť tyto vady se mohly negativně promítnout do zákonnosti celého volebního procesu, nikoliv jen hlasování a následného zjišťování výsledků voleb, a odstranit je lze tedy pouze vyhlášením nových voleb. Oproti tomu tvrzení týkající se nesplnění podmínek volitelnosti na straně čtvrtého odpůrce J. S. směřuje k určení neplatnosti volby tohoto kandidáta, neboť vytýkaná vada souvisí primárně s postupem při zjišťování výsledků voleb a k jejímu odstranění postačí přepočtení odevzdaných hlasů a nové posouzení platnosti odevzdaných hlasovacích lístků. Návrh tak v sobě kombinuje návrh na neplatnost voleb a návrh na neplatnost volby kandidáta. V této souvislosti je třeba zmínit, že ve volebních věcech není soud dle ustálené judikatury vázán označením návrhu ani v návrhu uvedeným petitem, je oprávněn návrh překvalifikovat, a to v návaznosti na charakter vad volebního procesu, na které navrhovatel poukázal [srov. usnesení Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 20. 11. 2014, č. j. Vol 23/2014 – 110, publ. pod č. 4162/2015 Sb.NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí krajských soudů a NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz]. Vzhledem k výše uvedenému soud návrh projednal jako návrh na neplatnost voleb a na neplatnost volby kandidáta, nikoliv též jako návrh na neplatnost hlasování, jak uvedli navrhovatelé.

Soud tedy jednal jako s odpůrci (§ 90 odst. 2 s. ř. s.) s příslušným volebním orgánem (první odpůrce), se dvěma volebními stranami, na jejichž kandidátní listině kandidovali zvolení kandidáti (druhý a třetí odpůrce) i s kandidátem, jehož volba byla napadena (čtvrtý odpůrce).

8. Z registračního spisu prvního odpůrce soud zjistil, že dne 31. 7. 2018 byla podána kandidátní listina druhého odpůrce jako sdružení nezávislých kandidátů. Na jeho kandidátní listině bylo uvedeno celkem devět kandidátů, včetně J. S. (pořadové číslo 5). Jako zmocněnkyně volební strany byla označena L. B., jež na kandidátní listině nebyla uvedena. K listině byla připojena petice podepsaná 21 voliči podporujícími kandidaturu druhého odpůrce a prohlášení J. S. o tom, že souhlasí se svou kandidaturou do zastupitelstva obce, nedal souhlas k uvedení na jiné kandidátní listině, a že překážka volitelnosti spočívající v trvalém pobytu mimo obec Klokočná pomine ke dni voleb. Rozhodnutím prvního odpůrce ze dne 16. 8. 2018, č. j. 79073/2018-MURI/OEOOD/110, byla kandidátní listina druhého odpůrce registrována.
9. Dále je v registračním spise obsaženo podání ze dne 2. 10. 2018, které bylo doručeno registračnímu úřadu dne 3. 10. 2018 v 13:25 hodin, kterým zmocněnkyně druhého odpůrce oznámila, že *„Sdružení nezávislých kandidátů Klokočná, ve svém kompletním složení – tj. všichni kandidáti – dle kandidátky přijaté a potvrzené dne 31. 7. 2018 tímto odstupuje z voleb do zastupitelstva obce Klokočná ve dnech 5. a 6. října 2018.“* Podání bylo učiněno zmocněnkyní druhého odpůrce, která je také jako jediná podepsala. Registrační spis dále obsahuje kopii elektronické zprávy ze dne 5. 10. 2018, kterou první odpůrce sdělil zmocněnkyni druhého odpůrce k její urgenci, že odstoupení druhého odpůrce z voleb „není oficiální“, neboť podání zmocněnkyně ze dne 2. 10. 2018 nesplňovalo náležitosti podle § 24 zákona o volbách do zastupitelstev obcí a nelze k němu přihlédnout.
10. Z obsahu volební dokumentace soud zjistil, že v obci Klokočná se celkem volilo sedm členů zastupitelstva a bylo odevzdáno celkem 1013 platných hlasů, z čehož 130 hlasů získala volební strana č. 1 Sdružení nezávislých kandidátů Klokočná a 883 hlasů získala volební strana č. 2 Nezávislí pro lepší Klokočnou. Volební strana Sdružení nezávislých kandidátů Klokočná byla tvořena devíti kandidáty, včetně J. S., který získal celkem 26 hlasů. Podle zápisu o výsledku voleb do zastupitelstva obce obsadil J. S. jediný mandát získaný touto stranou a zbývajících šest mandátů připadlo volební straně Nezávislí pro lepší Klokočnou.
11. Ze stálého seznamu voličů, jenž je včetně dodatku součástí volební dokumentace, soud dále zjistil, že ke dni jeho uzavření v něm nebyl J. S. zapsán. Dále soud v centrální evidenci obyvatel ověřil, že J. S. má hlášen trvalý pobyt mimo území obce Klokočná.
12. Soud se nejprve zabýval návrhem na neplatnost voleb. Podle § 60 odst. 3 zákona o volbách do zastupitelstev obcí může návrh na neplatnost voleb podat *„navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledky voleb.“*
13. Soud předesílá, že při posouzení návrhu na neplatnost voleb, hlasování, či volby kandidáta judikatura volebních soudů vychází z třístupňového testu, při němž soud *„zprvė zkoumá, zda došlo k tvrzené nezákonnosti, tzn. porušení příslušného volebního zákona nebo právního předpisu vřízícího se na volební proces (viz usnesení ze dne 4. 7. 2006, řj. Vol 36/2006-21, ř. 960/2006 Sb. NSS), zadruhé zkoumá, zda mezi zjištěným porušením volebního zákona a výsledkem napadené volby (napadeného hlasování ři napadených voleb) existuje přímý vztah, jinak řčeno souvislost s volebními výsledky, a zatřetí ověřuje, zda zjištěná protizákonnost je natolik intenzivní, ře ve výsledku volební výsledek výrazně (nebo zásadně) zpochybňuje; volební senát hovoří o ‚zatemnění‘ volebního výsledku, což lze charakterizovat tak, ře je možno se*

důvodně domnívat, že by volby dopadly odlišně, pokud by nedošlo ke zjištěné nezákonnosti“ [srov. např. bod 63 usnesení NSS ze dne 10. 11. 2016, č. j. Vol 4/2016 – 191, publ. pod č. 3522/2017 Sb. NSS]. K uvedenému je však třeba doplnit, že zákonem č. 322/2016 Sb. došlo ke změně výše citovaného § 60 odst. 2, 3 a 4 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, kterou byly zpřísněny podmínky pro vyhovění volební stížnosti. Zásah volebního soudu proto nyní není podmíněn pouhou potencialitou vlivu zjištěné protizákonnosti na výsledky voleb, nýbrž je nutné, aby porušení zákona výsledky voleb skutečně ovlivnilo, a to hrubým způsobem (srov. body 19 až 23 usnesení NSS ze dne 15. 2. 2018, č. j. Vol 16/2018 – 33, publ. pod č. 3717/2018 Sb. NSS).

14. Navrhovatelé uvedli, že všichni kandidáti druhého odpůrce byli odvoláni. Podle § 20 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí „[v]olební stranou podle tohoto zákona mohou být registrované politické strany a politická hnutí, jejichž činnost nebyla pozastavena, a jejich koalice, nezávislí kandidáti, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů.“ Podle § 24 odst. 2 tohoto zákona „[u] kandidátních listin podaných **politickými stranami, politickými hnutími nebo jejich koalicemi** může do 48 hodin před zahájením voleb písemně odvolat kandidaturu kandidáta též zmocněnec.“ Jak plyne z citovaných ustanovení, zákon o volbách do zastupitelstev obcí rozlišuje v zásadě pět typů politických uskupení, která se mohou stát volební stranou, a sice: (1) politická strana nebo hnutí, (2) jejich koalice, (3) samotný nezávislý kandidát, (4) sdružení nezávislých kandidátů a (5) sdružení politických stran nebo hnutí a nezávislých kandidátů. Jen v případě prvního a druhého typu (politické strany a hnutí a jejich koalice) pak § 24 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev obcí umožňuje, aby jejich kandidáty odvolal zmocněnec volební strany. Zmocněnec volební strany, která je sdružením nezávislých kandidátů, takové oprávnění *a contrario* nemá (srov. usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 2. 2011, č. j. 22 A 4/2011 – 58, a navazující usnesení pléna Ústavního soudu ze dne 13. 12. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 18/11).
15. V dané věci je z kandidátní listiny a rozhodnutí o registraci druhého odpůrce zřejmé, že jde o sdružení nezávislých kandidátů. To znamená, že podle § 24 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev obcí nebyla zmocněnkyně druhého odpůrce oprávněna odvolat jakékoliv jeho kandidáty. Lze tedy přisvědčit tvrzení prvního odpůrce, že odvolání kandidátů druhého odpůrce jejím podáním ze dne 2. 10. 2018 bylo neúčinné. První odpůrce k tomuto podání správně nepřihlédl a nepostupoval podle § 24 odst. 5 zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Pokud zamýšlel druhý odpůrce „odstoupit“ z voleb, jedinou možností bylo, aby se všichni jeho kandidáti vlastním podáním jednotlivě vzdali kandidatury podle § 24 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Vzhledem k tomu, že tak žádný z nich neučinil, zůstali všichni kandidáti na kandidátní listině této volební strany. V tomto ohledu tedy nedošlo ze strany volebních orgánů k žádnému porušení zákona o volbách do zastupitelstev obcí.
16. Dále navrhovatelé tvrdili, že druhý odpůrce písemně voličům oznámil své odstoupení z voleb, ačkoliv k němu nedošlo. Soud konstatuje, že k tomuto tvrzení navrhovatelé nepředložili žádný důkaz a tato skutečnost tedy zůstala pouze v rovině tvrzení. I kdyby tomu tak ale bylo, nelze v takovém jednání spatřovat porušení zákona o volbách do zastupitelstev obcí, což ostatně navrhovatelé ani netvrdí. Pokud druhý odpůrce, resp. jeho kandidáti šířili informace o svém odstoupení z voleb, o němž se možná mylně domnívali, že bylo podáno účinně, a vyzývali své příznivce k neúčasti ve volbách, činili tak pouze ku svému vlastnímu neprospěchu – tedy nikoliv, aby nečestně (nepoctivě) získali vůči ostatním volebním stranám výhodu, nebo je naopak znevýhodnili. Takové jednání je

sice neobvyklé, avšak ne nezákonné. Bylo jen na voličích, jak se k němu postaví a zda i přes tuto instrukci svými hlasy podpoří druhého odpůrce, neboť primárně jim a nikoliv soudu přísluší hodnotit volební kampaň jednotlivých stran a kandidátů a jejich chování (srov. body 12 až 14 usnesení NSS ze dne 18. 2. 2013, č. j. Vol 27/2013 – 83). Jinak řečeno, druhý odpůrce uvedeným jednáním mohl poškodit pouze sám sebe nikoliv ostatní volební strany a jejich kandidáty, a následky tohoto jednání mu tedy jdou plně k tíži. Navrhovatelé, kteří sami byli kandidáty na volební kandidátce druhého odpůrce, se za dané situace nemohou dovolávat pochybení vlastní volební strany a domáhat se určení neplatnosti voleb.

17. Je třeba zdůraznit, že šíření mylné informace o „odstoupení“ druhého odpůrce z voleb nebylo vyvoláno ze strany registračního úřadu, který, jak bylo výše uvedeno, postupoval v souladu s § 24 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, ale chybným postupem samotného druhého odpůrce, který se nesprávně domníval, že jeho zmocněnkyně může odvolávat jednotlivé kandidáty. Ke vzniklé situaci navíc přispěla i zmocněnkyně, která s podáním „odstoupení“ otálela téměř až do posledních momentů zákonné lhůty podle § 24 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev obcí (podala je 35 minut před koncem lhůty). Byť tedy v registračním spise není záznam, který by dokládal tvrzení registračního úřadu, že zmocněnkyni druhého odpůrce o neúčinnosti odvolání ihned telefonicky uvědomil a poučil ji o možnosti vzdání se kandidatury, nelze mu ani v tomto směru nic vytýkat, neboť registrační úřad již zjevně ani neměl dostatek času k tomu, aby na vzniklou situaci mohl adekvátně reagovat.
18. Nadto je třeba připomenout, že podmínkou vyhovění volební stížnosti je rovněž prokázání, že skutečně došlo k hrubému ovlivnění výsledků voleb (viz výše bod 13). Důkazní břemeno leží na tom, kdo volební pochybení namítá, tj. navrhovateli (srov. např. již nálezný pléna Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04). Navrhovatelé však pouze vágně tvrdí, že neúčasti příznivců druhého odpůrce došlo ke zkreslení volebních výsledků, aniž by své tvrzení konkretizovali a především prokázali (např. o kolik voličů by se mělo jednat). Toliko spekulují, že pokud by nebylo zveřejněno „odstoupení“ druhého odpůrce, pak by více voličů přišlo volit, a tito voliči by podpořili právě druhého odpůrce, a to v takovém rozsahu, že by to mělo za následek jiné výsledky voleb (tj. byli by zvoleni jiní zastupitelé).
19. Ze shora uvedených důvodů tedy soud dospěl k závěru, že návrh je v části, v níž se navrhovatelé domáhali určení neplatnosti voleb, nedůvodný. Soud proto návrh na neplatnost voleb výrokem I. zamítl.
20. Dále se soud zabýval návrhem na neplatnost volby kandidáta, v jehož rámci navrhovatelé namítali nezákonnost kandidatury čtvrtého odpůrce. Podle § 60 odst. 4 zákona o volbách do zastupitelstev obcí může návrh na neplatnost volby kandidáta podat *„navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek volby tohoto kandidáta.“*
21. Soud zjistil, že zvolený kandidát J. S. nebyl ke dni voleb přihlášen k trvalému pobytu v obci Klokočná. V této souvislosti je třeba odkázat na § 5 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, jenž stanoví, že členem zastupitelstva obce zvolen může být každý volič, u kterého není překážka ve výkonu volebního práva dle § 4 odst. 2 písm. a) a b) tohoto zákona (omezení osobní svobody z důvodu výkonu trestu odnětí svobody, omezení svéprávnosti k výkonu volebního práva). Pojem volič je definován v § 4 odst. 1 téhož zákona jako státní občan České republiky (popř. občan jiného státu, jemuž právo volit přiznává mezinárodní úmluva), který alespoň druhý den voleb dosáhl věku nejméně 18 let a v den voleb je přihlášen v této obci k trvalému pobytu. Dnem voleb se přitom rozumí

první den voleb, nestanoví-li zákon o volbách do zastupitelstev obcí jinak (§ 3 odst. 3 zákona o volbách do zastupitelstev obcí).

22. Z toho tedy plyne, že v daném případě nemohla být členem zastupitelstva obce zvolena osoba, která dne 5. 10. 2018 neměla trvalý pobyt na území obce Klokočná. Splnění podmínky trvalého pobytu se ověřuje v rámci registrace kandidátní listiny volební strany. Pokud kandidát tuto podmínku nesplňuje v době provádění registrace, musí předložit písemné prohlášení, že tuto podmínku splní ke dni voleb (§ 22 odst. 3 zákona o volbách do zastupitelstev obcí), což v dané věci J. S. také řádně učinil. Pouze není-li takové prohlášení předloženo, je to důvod pro škrtnutí kandidáta na kandidátní listině [§ 23 odst. 2 písm. a) zákona o volbách do zastupitelstev obcí].
23. Zákon o volbách do zastupitelstev obcí žádným způsobem neupravuje postup registračního úřadu ani okrskové volební komise v případě, že některý z kandidátů ke dni voleb nemá trvalý pobyt na území obce, do jejíhož zastupitelstva kandiduje, např. z důvodu, že se zde v rozporu se svým prohlášením nepřihlásí k trvalému pobytu. Z § 5 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí plyne, že taková osoba nemůže být zvolena členem zastupitelstva obce, nemůže tedy vůbec nabýt mandát člena zastupitelstva podle § 55 odst. 1 téhož zákona. Zákon o volbách do zastupitelstev obcí obsahuje v § 55 odst. 3 písm. b) úpravu důsledků ztráty volitelnosti (např. v důsledku pozbytí trvalého pobytu na území obce) po získání mandátu, a to v podobě zániku mandátu na základě rozhodnutí zastupitelstva obce. Tato úprava se však logicky vztahuje pouze na kandidáty, kteří mandát nabyli (viz spojení „*člen zastupitelstva obce přestal být volitelný*“), nikoliv na kandidáty, kteří mandát vůbec nenabyli pro nezpůsobilost jej nabýt.
24. Výše uvedené neznamená, že by právní úprava nenabízela žádné řešení pro případ, že některý z kandidátů v době od registrace kandidátní listiny do doby vzniku mandátu nenabyl volitelnost. V podmínkách poctivého volebního souboje o hlasy voličů by se tento kandidát měl své kandidatury vzdát, což lze učinit nejpozději 48 hodin před zahájením voleb (§ 24 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí), popř. by měl být svou volební stranou odvolán, pokud byla její kandidátní listina podána politickou stranou, politickým hnutím nebo jejich koalicí (§ 24 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev obcí). V nyní posuzované věci se sice druhý odpůrce svého kandidáta J. S. pokusil odvolat, avšak v rozporu s § 24 odst. 2 zákona o volbách do zastupitelstev obcí a tedy neúčinně. Sám J. S. se své kandidatury nevzdal, ačkoliv ke dni voleb nenabyl volitelnost. Skutečnost, že registrační úřad si podle svého vyjádření byl této skutečnosti vědom, nemohla bez dalšího vést k jeho vyřazení z kandidátní listiny, neboť kandidátní listina byla řádně registrována a registrační úřad nemůže v této fázi volebního procesu do registrovaných kandidátek již žádným způsobem zasahovat ani informovat voliče o překážkách volitelnosti jednotlivých kandidátů. V postupu registračního úřadu tak nelze shledat žádné pochybení, neboť využití institutu vzdání se kandidatury bylo výlučně v dispozici J. S., který však této procesní možnosti nevyužil. Nutno přitom dodat, že tím neporušil žádnou povinnost stanovenou zákonem o volbách do zastupitelstev obcí.
25. Ve vztahu k otázce, jak má být při zjišťování výsledků voleb naloženo s hlasy získanými kandidáty, kteří ke dni voleb nesplňovali podmínky volitelnosti, se v judikatuře krajských soudů vyvinuly dvě linie. Podle první linie, která vychází z analogické aplikace § 24 odst. 5 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, nelze k hlasům odevzdaným pro kandidáta, který nesplňuje podmínky volitelnosti, přihlídnout a současně je třeba o tohoto kandidáta snížit počet kandidátů příslušné volební strany (usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 11. 2006, č. j. 22 Ca 411/2006 – 19, usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 11.

2010, č. j. 57 A 95/2010 – 87, a usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 11. 2014, č. j. 66 A 13/2014 – 40). Druhá linie vychází z toho, že k hlasům odevzdaným pro kandidáta, jenž nesplňuje podmínky volitelnosti, je třeba přihlídnout, jakoby se jednalo o kandidáta splňujícího podmínky volitelnosti. Takový kandidát pouze nemůže nabýt mandát a v případě, že by jej měl nabýt, se postupuje dle § 55 a § 56 zákona o volbách do zastupitelstev obcí (usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 11. 2006, č. j. 15 Ca 238/2006 – 19, a ze dne 10. 11. 2014, č. j. 40 A 18/2014 – 39). Tato rozpolcená judikatura doposud nebyla sjednocena stanoviskem Nejvyššího správního soudu ani nálezem Ústavního soudu. Za „sjednocující“ rozhodnutí nelze považovat usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 5. 2015, sp. zn. III. ÚS 99/15, jímž byla odmítnuta ústavní stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 40 A 18/2014 – 39. Je tomu tak nejen proto, že tímto usnesením byla ústavní stížnost odmítnuta pro zjevnou neopodstatněnost (nikoliv tedy meritorně posouzena), ale rovněž z toho důvodu, že úmyslem Ústavního soudu nebylo judikaturu krajských soudů sjednotit, ačkoliv si byl výše popsaného rozporu vědom. Z odůvodnění usnesení plyne, že se Ústavní soud omezil toliko na posouzení toho, zda lze závěr krajského soudu přijmout jako ústavně konformní, čemuž přisvědčil, což ovšem neznamená, že právní názor reprezentovaný první judikaturní linií ústavně souladný není.

26. Soud se v nyní posuzované věci (jakož i v dalších obdobných věcech; k tomu viz např. usnesení zdejšího soudu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 54 A 118/2018-50, a ze dne 25. 10. 2018, č. j. 43 A 119/2018-53) přiklonil k závěrům první výše prezentované judikaturní linie a shledal, že nedostatek volitelnosti některého z kandidátů volební strany má být sankcionován tak, že se nepřihlédne k tomuto kandidátovi a k hlasům pro něj odevzdaným a počet kandidátů dané volební strany se pro účely rozdělování mandátů sníží o tohoto kandidáta.
27. Soud vyšel především z toho, že § 5 odst. 1 zákona o volbách do zastupitelstev obcí brání tomu, aby kandidát, který nesplňuje podmínky volitelnosti, byl zvolen členem zastupitelstva obce. Nedostatek těchto podmínek ke dni voleb pak nelze podřadit pod případ upravený § 55 odst. 3 písm. b) zákona o volbách do zastupitelstev obcí, jenž dopadá toliko na členy zastupitelstva obce, jimž mandát zvolením vznikl. Bylo by tak možné uvažovat nanejvýš o analogické aplikaci tohoto ustanovení, popř. o jeho extenzivním výkladu (což nebere Krajský soud v Ústí nad Labem ve shora citovaných usneseních v úvahu). Zastupitelstvo obce by jistě nemělo rozhodovat o tom, že mandát člena zastupitelstva zanikl, neboť vzniklé situaci by odpovídalo pouze rozhodnutí osvědčující skutečnost, že mandát kandidátovi nevznikl. Není ovšem úkolem zastupitelstva obce, aby ověřovalo (právně posuzovalo) vznik mandátu, jeho pravomoc se vztahuje pouze na deklaraci zániku mandátu. Za dostačující by nebylo možné považovat ani to, že by vznik mandátu ověřoval registrační úřad při vydání osvědčení o zvolení dle § 53 zákona o volbách do zastupitelstev obcí, neboť tím nelze vůbec postihnout situaci, za které by podmínku volitelnosti nesplnil kandidát, který mandát dle vyhlášených výsledků voleb vůbec nenabyl, a to přestože by tato situace měla vliv na zvolení jiných kandidátů. I kdyby nebyla splněna podmínka volitelnosti u zvoleného kandidáta, mohl by být vznik mandátu osvědčen nesprávně jeho náhradníkovi kandidujícímu na stejné kandidátní listině, přestože by na základě přehodnocení výsledků voleb nabyt mandát někdo jiný (kandidát jiné volební strany).
28. Soud se ztotožňuje s východisky Ústavního soudu obsaženými v usnesení sp. zn. III. ÚS 99/15, a sice že ačkoliv ve volbách do zastupitelstev obcí lze hlasovat pro kandidáty

různých volebních stran (tzv. panašování), je třeba hlasy získané jednotlivými kandidáty vnímat primárně jako hlasy získané volební stranou, na jejíž kandidátní listině tito kandidáti kandidují. Od toho se pak odvíjí teze druhá, podle níž je volební systém do zastupitelstev obcí založen na principu poměrného zastoupení.

29. Pro rozdělení mandátů mezi volební strany, které postoupily do skrutinia, je rozhodný celkový počet hlasů získaných kandidáty uvedenými na kandidátní listině dané volební strany (§ 45 odst. 1 věta poslední zákona o volbách do zastupitelstev obcí). Z hlediska dodržení principu poměrného zastoupení, který nachází odraz v rozdělení mandátů podle volebního výsledku, je určující, aby volební straně byl zhodnocen pouze takový počet hlasů, který získali její kandidáti, jimž svědčí pasivní volební právo. Pokud by měly být zohledněny též hlasy pro kandidáty, kteří z důvodu nedostatku volitelnosti nemohli mandát vůbec (tj. bez ohledu na výsledek voleb) získat, těžily by volební strany, které na kandidátní listině takové kandidáty uvedly, nepoctivě z toho, že dopustily, aby se o hlasy voličů ucházeli i nevolitelní kandidáti. Rozdělení mandátů vycházející též z hlasů získaných kandidáty, kteří nebyli vůbec způsobilí mandát získat, nelze považovat za spravedlivé, neboť je postaveno na volebním faulu volebních stran, na jejichž kandidátních listinách tito (*de facto* fiktivní) kandidáti kandidovali. Takový postup by naopak vedl ke znevýhodnění volebních stran, které si při nominaci kandidátů počínaly obezřetně a poctivě a na svých kandidátních listinách uvedly jen osoby, jimž pasivní volební právo ke dni voleb svědčilo.
30. Volební proces je postaven na tom, aby se o přízeň voličů ucházeli pouze kandidáti, kteří splňují podmínky volitelnosti, a tudíž mohou mandát, o nějž ve volbách jde, po právní stránce skutečně nabýt. Po volebních stranách lze jistě v rámci poctivě vedeného volebního boje požadovat takovou míru obezřetnosti, aby při nominaci svých kandidátů dbaly i o to, aby se na jejich kandidátních listinách neobjevili takoví kandidáti, kteří nemohou být zvoleni zastupitelem. Splnění této podmínky se zajišťuje v procesu registrace kandidátní listiny (k tomu viz výše). Pokud tato podmínka není splněna ke dni voleb, je třeba ji přičíst na vrub nejen takovému kandidátovi, ale i volební straně, na jejíž kandidátní listině kandiduje osoba, která nemá pasivní volební právo, neboť to je právě tato volební strana, která jako jediná dopustila, resp. tolerovala vznik této situace. Pakliže si volební strana počíná nepoctivě a kandidaturu kandidáta neodvolá, přestože jí zákon takovou možnost skýtá, pak přestože se tím nedopouští porušení volebního zákona, jenž jí neukládá povinnost kandidáta odvolat, může způsobit zkreslení výsledků voleb, pokud nevolitelný kandidát získá alespoň jeden hlas a tato skutečnost má dopad na rozdělení mandátů v zastupitelstvu obce. Takový výsledek nemůže soud aprobovat. Volební soudnictví je specifickým odvětvím, pro které je žádoucí, aby volební soudy zachovávaly zdrženlivost při revizi výsledků voleb. Rozhodnutí soudu ve věcech volební materie nelze chápat jako eventuální potvrzení či odmítnutí politického výsledku voleb, nýbrž toliko ve volebnětechnické rovině řádného rozdělení mandátů v souladu s ústavními principy a zákonnými pravidly (nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 52/10, bod 78). Zvláště v případě jako je tento, kdy druhý odpůrce vědomě na svou kandidátní listinu uvedl kandidáta, který při registraci nesplňoval podmínky volitelnosti, je tedy spravedlivé, aby současně nesl i riziko, že, pokud kandidát nebude splňovat podmínky volitelnosti i ke dni voleb, bude mu to přičteno k tíži.
31. Dále třeba zdůraznit, že příklonění se k druhé judikatorní linii představované výše zmíněnými usneseními Krajského soudu v Ústí nad Labem by v dané věci znamenalo, že by soud v rozporu s § 60 odst. 4 zákona o volbách do zastupitelstev obcí nemohl návrhu na

určení neplatnosti volby kandidáta vyhovět, a to přestože došlo k flagrantnímu porušení § 5 odst. 1 tohoto zákona, neboť členem zastupitelstva byla podle vyhlášených výsledků voleb zvolena osoba bez pasivního volebního práva, a tato nezákonnost tedy evidentně způsobila hrubé ovlivnění výsledků voleb. Soud by tak zcela rezignoval na ochranu práv navrhovatelů, včetně práva na rovný přístup k voleným funkcím (čl. 21 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, vyhlášené pod č. 2/1993 Sb.), k jejichž ochraně je v rámci volebního soudnictví povolán (čl. 4 a čl. 90 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky), a pouze by je musel odkázat na postup podle § 55 odst. 3 a 4 zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Jak však bylo uvedeno výše v bodě 27, takový postup k spravedlivému řešení této situace nemůže vést.

32. Soud tedy má naopak za to, že s hlasy získanými kandidáty, kteří nesplňují podmínky volitelnosti, je třeba naložit shodně jako s hlasy získanými kandidáty, kteří byli volební stranou odvoláni, nebo kteří se své kandidatury vzdali. V obou případech jde totiž o hlasy získané kandidáty, kteří se nemohou stát členem zastupitelstva obce. Nedostatek volitelnosti kandidáta by navíc měl být ve volebním procesu řešen právě prostřednictvím institutu odvolání kandidáta či vzdání se kandidatury. Analogická aplikace § 40 odst. 5 písm. d) a § 24 odst. 5 zákona o volbách do zastupitelstev obcí je proto zcela namístě.
33. Soud si je vědom skutečnosti, že v důsledku výše proponovaného řešení dojde k „zneplatnění“ hlasů voličů získaných nevolitelným kandidátem, a to aniž by voliči byli na tuto skutečnost předem upozorněni, alespoň v podobě vyvěšení oznámení ve volební místnosti, jak tomu je v případě odvolání kandidáta nebo vzdání se kandidatury (§ 24 odst. 5 věta poslední zákona o volbách do zastupitelstev obcí). V první řadě je třeba připomenout, že ani případná publikace oznámení o odvolání kandidáta nebo vzdání se kandidatury nemůže zabránit tomu, aby voliči přesto kandidátům, kteří byli odvoláni nebo se vzdali kandidatury, neodevzdali hlas, neboť jsou uvedeni na hlasovacím lístku. Zveřejnění informace ve volební místnosti může nanejvýš přispět k informovanosti voličů, nemůže však zcela zabránit tomu, aby hlasy „nepropadly“. Skutečnost, že právní úprava neumožňuje volebním orgánům zveřejnit informace o nedostatku pasivního volebního práva kandidáta, tedy není dostatečným důvodem, pro nějž by nemohlo být postupováno analogicky podle § 40 odst. 5 písm. d) a § 24 odst. 5 zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Dále je třeba zmínit, že „zneplatnění“ hlasů není důsledkem zásahu volebních orgánů (tedy orgánů veřejné moci), nýbrž odpovědnost za ně je výhradně na volebních stranách, které na kandidátní listinu zahrnuly kandidáty nezpůsobilé nabýt mandát, o nějž se ve volbách uchází, a na kandidátech samotných. Tato odpovědnost má přitom charakter odpovědnosti politické a důsledky z ní plynoucí by měli voliči vyvodit při následujících volbách. Jde o zklamání důvěry ve vztahu mezi voličem a volební stranou. Zásah volebního soudu spočívající v kontrole správného rozdělení mandátů po odhlédnutí od kandidátů, jimž nesvědčilo v den voleb pasivní volební právo, a hlasů jimi získaných pro volební stranu není vyloučen jen z toho důvodu, že tím současně dojde k „zneplatnění“ části hlasů odevzdaných voliči. Jde naopak o procesní postup, který směřuje ke spravedlivému rozdělení mandátů.
34. Na překážku analogickému užití § 40 odst. 5 písm. d) a § 24 odst. 5 zákona o volbách do zastupitelstev obcí není ani to, že jde o postup, který nemohou využít okrskové volební komise při sčítání hlasů, neboť nemají k dispozici informace o splnění podmínek pasivního volebního práva kandidátů a není ani jejich úkolem rozhodovat, zda kandidáti tyto podmínky splňují. Každá volební strana a každý oprávněný volič mohou podat návrh na neplatnost volby kandidáta soudu, přičemž je to právě soudní přezkum, v němž se otevírá

prostor pro ověření podmínek pasivního volebního práva konkrétního kandidáta a případně přehodnocení výsledků voleb na základě závěru o volitelnosti tohoto kandidáta. Soud dospěl k závěru, že je to právě návrh na vyslovení neplatnosti volby kandidáta, který této situaci odpovídá nejlépe, neboť výše popsaná vada volebního procesu nijak nezpochybnuje volby jako takové ani platnost hlasování (opakováním hlasování by nebylo možné tuto vadu odstranit). Dopad vady na výsledky voleb (rozdělení mandátů) lze korigovat právě prostřednictvím vyslovení neplatnosti volby konkrétního kandidáta.

35. Soud tedy s ohledem na výše uvedené uzavírá, že při zjišťování výsledků voleb nelze přihlídnout k hlasům pro druhého odpůrce, které získal kandidát J. S., přičemž kandidátní listinu této volební strany je třeba považovat pouze za osmičlennou (ke kandidátovi nelze přihlížet). K porušení ustanovení zákona o volbách do zastupitelstev obcí došlo právě tím, že při zjišťování výsledků voleb do zastupitelstva obce Klokočná bylo přihlídnuto k hlasům odevzdaným pro J. S., a že kandidátní listina druhého odpůrce byla hodnocena jako listina čítající devět kandidátů.
36. Soud se proto zabýval otázkou, zda výše popsané porušení volebního zákona hrubě ovlivnilo výsledky voleb. V daném případě vyplývá hrubé ovlivnění výsledků voleb již ze skutečnosti, že v zápise o výsledku voleb do Zastupitelstva obce Klokočná je jako zvolený člen zastupitelstva uveden J. S., jenž však ke dni konání voleb neměl pasivní volební právo (nebyl volitelný). Soud tedy výrokem I. vyslovil neplatnost volby kandidáta J. S. (čtvrtého odpůrce), jenž kandidoval (a podle vyhlášených výsledků voleb byl zvolen členem zastupitelstva) na kandidátní listině druhého odpůrce pod pořadovým číslem 5.
37. Dále soud musel zjistit, který z kandidátů volebních stran byl zvolen na jeho místo, neboť mu to ukládá § 90 odst. 4 s. ř. s. V této souvislosti vzal soud do úvahy skutečnost, že zákon o volbách do zastupitelstev obcí umožňuje značnou variabilitu způsobů hlasování (§ 34) a k zjištění výsledků hlasování tak nelze dojít pouhým aritmetickým odečtením hlasů získaných J. S. od celkového počtu hlasů odevzdaných volební stranu, za níž kandidoval (druhý odpůrce). Nelze vyloučit, že v závislosti na způsobu hlasování jednotlivých voličů by hlasy přidělené původně J. S. připadly jiným kandidátům na kandidátní listině druhého odpůrce v nižším pořadí (v situaci, kdy volič označil křížkem celou kandidátní listinu druhého odpůrce) anebo kandidátům na kandidátní listině třetího odpůrce (v situaci, kdy volič zakřížkoval celou kandidátní listinu třetího odpůrce a zároveň označil křížkem J. S. na kandidátní listině druhého odpůrce).
38. Soud proto přistoupil k přepočítání hlasů na základě volební dokumentace okrskové volební komise, kterou si vyžádal od Obecního úřadu Klokočná. Hlasovací lístky a v nich vyznačené hlasy kontroloval opakovaně, aby eliminoval riziko chyby při počítání hlasů. Soud přitom na kandidáta J. S. a na kandidátní listinu druhého odpůrce hleděl tak, jako by se J. S. sám vzdal kandidatury v souladu s § 24 zákona o volbách do zastupitelstev obcí. Při počítání hlasů tak soud nepřihlížel k hlasům odevzdaným kandidátovi J. S. ani ke kandidátovi samotnému [§ 40 odst. 5 písm. d) zákona o volbách do zastupitelstev obcí].
39. Jednotliví kandidáti obdrželi po přepočítání soudem počet hlasů uvedený v tabulkách níže:

Volební strana č. 1 Sdružení nezávislých kandidátů Klokočná		
Pořadové číslo kandidáta	Jméno a příjmení kandidáta	Počet hlasů
1	Mgr. F. B.	13
2	M. P.	15

3	J. K.	12
4	M. M.	24
5	N	N
6	M. K.	15
7	F. B.	14
8	Bc. L. K.	14
9	N. S.	5
Počet hlasů pro kandidátní listinu celkem		112

Volební strana č. 2 Nezávislí pro lepší Klokočnou		
Pořadové číslo kandidáta	Jméno a příjmení kandidáta	Počet hlasů
1	Ing. M. R.	126
2	Ing. B. H., Ph.D.	124
3	J. M.	125
4	Ing. P. K.	130
5	T. I.	121
6	Ing. arch. T. B.	122
7	Ing. M. P.	119
8	T. D.	13
9	M. K.	3
Počet hlasů pro kandidátní listinu celkem		883

40. Celkový počet platných hlasů je tedy 995. Soud dále postupem podle § 45 odst. 1 věty druhé zákona o volbách do zastupitelstev obcí zjišťoval, která kandidátní listina postoupila do tzv. skrutinia, tj. překonala tímto ustanovením upravenou hranici. Výsledek propočtu je uveden v tabulce níže:

Kandidátní listina	Celkový počet všech platných hlasů	Volený počet členů zastupitelstva	Počet kandidátů na kandidátní listině (max. 9)	Tzv. přepočtený základ	Poměr hlasů kandidátní listiny k přepočtenému základu
--------------------	------------------------------------	-----------------------------------	--	------------------------	---

1. Sdružení nezávislých kandidátů Klokočná	995	7	8	$(995/7) \times 7 =$ 995	11,25 %
2. Nezávislí pro lepší Klokočnou	995	7	9	$(995/7) \times 7 =$ 995	88,74 %

41. Z výše uvedeného plyne, že obě volební strany překonaly požadovaný podíl 5 % (poměr hlasů kandidátní listiny je vyšší než 5 %) a postoupily do skrutinia.
42. Dále soud vypočítal podíly pro jednotlivé postupující kandidátní listiny, a to tak, že počet hlasů, které daná kandidátní listina obdržela, dělil číslem 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 a 9 (podle počtu kandidátů dané kandidátní listiny).

Dělitel	1. Sdružení nezávislých kandidátů Klokočná	2. Nezávislí pro lepší Klokočnou
1	112,00	883,00
2	56,00	441,50
3	37,33	294,33
4	28,00	220,75
5	22,40	176,60
6	18,66	147,16
7	16,00	126,14
8	14,00	110,37
9	N	98,11

43. Všech sedm mandátů zastupitele v Zastupitelstvu obce Klokočná tedy připadlo volební straně č. 2 Nezávislí pro lepší Klokočnou (třetí odpůrce), neboť dosáhla sedmi nejvyšších podílů. Volební strana č. 1 Sdružení nezávislých kandidátů Klokočná (druhý odpůrce) nezískala žádný mandát, neboť její nejvyšší podíl (112,00) je až osmý v pořadí. Mandát, který podle vyhlášených výsledků voleb připadl druhému odpůrci, připadl na základě přehodnocení výsledků voleb ze strany soudu třetímu odpůrci. Podle § 90 odst. 4 s. ř. s. proto soud výrokem II. vyhlásil za zvolenou členkou Zastupitelstva obce Klokočná kandidátku třetího odpůrce Ing. M. P. uvedenou na kandidátní listině pod pořadovým číslem 7.
44. Vzhledem k tomu, že Ing. M. P. byla doposud vedena jako náhradnice, došlo v důsledku výroku II. tohoto usnesení ke změně pořadí náhradníků členů zastupitelstva zvolených za třetího odpůrce. Soud proto výrokem III. určil nové pořadí náhradníků této volební strany (srov. obdobně bod 89 usnesení NSS ze dne 19. 11. 2017, č. j. Vol 58/2017 – 187). Žádný z dalších kandidátů nezískal o 10 % více hlasů, než byl průměrný počet hlasů na kandidáta této strany, soud proto určil náhradníky podle jejich pořadí na kandidátní listině (§ 45 odst. 3 a 5 zákona o volbách do zastupitelstev obcí). Prvním náhradníkem je T. D. (pořadové číslo 8) a druhým náhradníkem M. K. (pořadové číslo 9).
45. Závěrem soud uvádí, že správnost postupu a výpočtů při zjišťování výsledku voleb po přepočítání hlasů soudem byla ověřena kontrolním výpočtem provedeným na žádost soudu Českým statistickým úřadem.
46. Soud nevyhověl návrhu navrhovatelů na provedení důkazu listinami přiloženými k návrhu (odstoupení z voleb ze dne 2. 10. 2018 a email ze dne 5. 10. 2018), neboť listiny téhož obsahu jsou součástí registračního spisu. Soud také neprovedl třetím odpůrcem navrhovaný důkaz výsledkem svědků M. M. a Ing. M. R., neboť veškeré rozhodující skutečnosti vyplynuly z volební dokumentace, registračního spisu a evidencí správních orgánů. Provedení těchto důkazů by tedy bylo nadbytečné.
47. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s., podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Toto usnesení nabývá právní moci dnem jeho vyvěšení na úřední desce Krajského soudu v Praze (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Praha 8. listopadu 2018

Olga Stránská
předsedkyně senátu